

Publicerad 2008-09-28 12:32 av Havanna

Hon är Sockervadd och dunkuddar

Hennes hår är som
sockervadd
jag bara vill burra in min
näsa i
och förevigt låsa
in i mitt doftcentrum

hennes kinder är som
uppuffade dunkuddar
jag bara vill smeka min
kind emot
och förevigt stanna
känslan i mina känselspröt

hennes läppar är som
små rosa smultron
jag bara vill pussa
om och om igen
och förevigt lämna
smaken vid yttersta
spetsen på tungan

hon är den första varma
vindpusten
på våren
hon är den sista regndroppen
som möter min kind
en oktoberkväll
hon är den söta smaken av jordgubb
som lämnar mina smaklökar rodnande röda
på midsommarafton

hon är

sommaren och våren

himelen och havet

träden och blommorna

fjärilen och humlan

hon är

skrattet man glömde att skratta

hon är

änglen man möter på gatan

utan att ana

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Havanna med Poeter.se id #23784 innehar upphovsrätten